

احمد علی اسرار کی تصانیف اور اس کی اطاعت

اس کتاب کو اللہ تعالیٰ کی رحمت و فضل سے شکر ادا کرتے ہوئے اس کی تصانیف کو توحید و افراد
و کما فیہ ازالہ مشہبات اہل تزیغ و فساد سے ہم

تذکرہ تصانیف احمد علی اسرار

آرٹیفیٹس ٹائم مانیہ و محدث یگانہ ناصر سمن ماثور ناشر اخبار صحیحہ
عالم ربانی شیخ محمد بن اسماعیل بن صلاح الامیر الیما فی الصنعا سنہ

مطبع دار و قیامہ معظمہ مطبعہ
درت فاروقی قیامہ معظمہ مطبعہ

M.A. LIBRARY, A.M.U.

ARI4981

بسم الله الرحمن الرحيم

همه طیارای که با تازی رابوست خود از

بندگان قبول میسر نیارند تا آنکه بیگانه درازند

اوران و تو به عبادت بیگانه دشمنی کار از آنند

کفرن پس بیگانه ای که از تو دوریم حالت

کی از تو اندر دور بود و در کل نیک و بدیم حالت

توفیق میبخشد و در هیچ کس نیست که از تو دوریم حالت

و اوباس اسلین که در حالت
انضاطت خاورد نام نوران
خواب او تقالی بلسه ریبات
و قرب ایشان در نجاب بار
صالحی اسلطوبه حکم زمان
من عسکن و قالان عیبت من
باردوبین کونون و کونون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربه يبدون العباد حتى يفروه بتوحيد
العبادة كل الافراد من اتخاذ الالناد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله
احدا ولا يتوكلون الا عليه ولا يفرعون في كل حال الا اليه ولا يدعون غيره
اسمائهم الحسنه ولا يتوسلون اليه بالشفعاء من ذل الذي يشفع عنده الا
بإذنه فار في ما خلق الذين من دونه واشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له ربنا معبود واشهد ان محمدا عبده ورسوله الذي امره ان
لا امرك لنفسك نفعا ولا ضررا وكفى بالله شهيدا صلى الله عليه وسلم و
على اله التابعين له في السلامة عن العيوب تطهير القلوب عن الاعتقاد
يشوب **و بعد** هذا تطهير الاعتقاد عن ادان الاتحاد وجب
على تاليفه وتصنيفه على توصيفه لما رايته وعلشته يقينا من
عموم اتخاذ العباد الالناد في الامصار والقرى وجميع البلاد
من اليمن والشام ومجده وقامه وجميع بلاد الاسلام وهو
الاعتقاد في القبور وفي الاحياء من يدعى العلم بالمغيبات

بازن او قوله قبال فادعوا ما خلق الذين من دون
بني پس نيايدم را که چه جز از يده اندازد که بدون و
او در گواهی بدیم بلکه نیت پیچیده بودی که از او
بگذر است نیت پیچیده شریک او پاره و در کار بودی
اوست و گواهی میدیم با که غیر بنده او در رسول او
ست که فرمود او داخل الهامک انفسه نفعا
ولا ضررا یعنی بگواهی مسد کس بالکینیم پیچیده

۲
۱۲۹۸۱
نفس خویش نفع خدای عالی سوا بی بدینده
بسنده است خدای عالی با دو بیان و احاط
صلوات خدا و سلام او بر دینی با دو بیان و احاط
هی که رایج او اندر رسالت از عیوب و
بکی دل از آفرینش شکر و عقاد اما
بعد برین سبب از قلوب
سبل الرشاد و قلوب
الاعتقاد عن غیر کلمه من

که سلف او علم سلف او بود
مجموع امیر جمته الدعیه گفته که در حب او بود
من تصنیف او بر صنف او بودی آنچه دریم و دریم
یعنی که دروان و شش ما و دریا و همه کلمات
عموما بخلاف الی شکر آرزو اندون بابل قبور و
شکر اشفاق کردن است با که دعوی علم سبک
بندگان کسی که دعوی علم سبک

این جملات در این تفسیر معلوم شد که مشرکان این امر را
 از ایشان بدین جهت و قورنه خار و غیره از خلق الله تعالی
 در این تفسیر معلوم شد که مشرکان این امر را
 از ایشان بدین جهت و قورنه خار و غیره از خلق الله تعالی

الْأَرْضِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
 الْأَرْضِ اسْتَفْهَامٌ تَقْرِيطُهُمْ أَنَّهُمْ مَقْرُونٌ وَبِهَذَا يَعْرِفُ أَنَّ الْمَشْرِكِينَ
 لَمْ يَخْتَضُوا وَالْأَوْثَانَ وَالْأَصْنَامَ وَلَمْ يَخْتَضُوا الْمَسِيحَ وَاصَهُ وَلَمْ
 يَخْتَضُوا وَالْمَلَكَةَ شُرَكَاءَ اللَّهِ تَعَالَى لِأَجْلِ أَنَّهُمْ أَشْرَكُوا فِي
 خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَفِي خَلْقِ أَنْفُسِهِمْ بَلْ خَلَقُوا مِنْهُمْ أَنَّهُمْ
 يَقْرَبُونَهِمْ إِلَى الْمُشْرِكِينَ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي نَفْسِ
 كَلِمَاتٍ كَفَرْتُمْ وَأَنْتُمْ شُفَعَاءُ عِنْدَ اللَّهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى قُلْ أَتَنْتَوُونَ
 اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا
 يُشْرِكُونَ فَجَعَلَ اللَّهُ اتِّخَاذَهُمْ الشُّفَعَاءِ شُرَكَاءَ فِيهِ نَزْوَةٌ تَفْسِرُ عَنْهُ
 لِأَنَّهُ لَا يَشْفَعُ أَحَدٌ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَكَيْفَ يَسْبُغُونَ شُفَعَاءَهُمْ
 بِإِذْنِ اللَّهِ لَهُمْ فِي شَفَاعَتِهِ وَلَا يَمُوتُ أَهْلُهَا وَلَا يَمُوتُونَ عَنْهُمْ مِنْ
 اللَّهِ شَيْئًا **الْأَصْلُ الرَّابِعُ** أَنَّ الْمَشْرِكِينَ الَّذِينَ بَعَثَ اللَّهُ
 الرِّسَالَ إِلَيْهِمْ مَقْرُونًا لِلَّهِ تَعَالَى خَلَقَهُمْ وَأَكْبَرَهُمْ مِنْ خَلْقِهِمْ
 كَيْفَ قَوْلُ اللَّهِ وَأَنَّهُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَكْبَرَهُمْ مِنْ خَلْقِهِ

اینها از آنچه میگوید و در این تفسیر معلوم شد که مشرکان این امر را
 از ایشان بدین جهت و قورنه خار و غیره از خلق الله تعالی
 در این تفسیر معلوم شد که مشرکان این امر را
 از ایشان بدین جهت و قورنه خار و غیره از خلق الله تعالی

این تفسیر معلوم شد که مشرکان این امر را
 از ایشان بدین جهت و قورنه خار و غیره از خلق الله تعالی
 در این تفسیر معلوم شد که مشرکان این امر را
 از ایشان بدین جهت و قورنه خار و غیره از خلق الله تعالی

رب بما اعطيتني و قال رب انظرني و كل مشرك مفر باذن الله
 قال رب انظرني يعني اي برود كار من بلدا شام
 من سبب اگر كه كرمي را گرفتاي برود كار من بلدا شام
 است هم اوست در روزي و نيز در هر اوست و آنچه در آنجا
 من و من الله من خلقه و اذ با اولو اجتهاد
 من و من الله من خلقه و اذ با اولو اجتهاد
 من و من الله من خلقه و اذ با اولو اجتهاد

كُتِبَ بِمَا أُعْطِيَ نَبِيٌّ وَقَالَ رَبِّ انظُرْنِي وَكُلَّ مُشْرِكٍ مَفْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ
 خَالِقِهِ وَخَالِقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِمَا فَمَّ هَا وَوَلَدَ قَوْمٍ وَلَدْنَا
 نَحْتَجُّ عَلَيْهِمُ الرِّسَالَ بَقَوْلِهِمْ أَنَسُ خَيْلُ لَكُنَّ لَا يَخْلُقُ وَيُضَوِّطُهُمْ إِنَّ
 الَّذِينَ يُدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ
 وَالْمُشْرِكُونَ مَقْرُونٌ بِذَلِكَ لَا يَنْكُرُونَ وَنَهَ الْأَصْلُ الْخَامِسُ
 أَنَّ الْعِبَادَةَ أَقْصَى غَايَاتِ الْخُضُوعِ وَالتَّدْلِيلِ وَلَمْ تَسْتَعْمَلِ إِلَّا
 فِي الْخُضُوعِ لِلَّهِ تَعَالَى لِأَنَّهُ مَوْلَى عَظْمِ النِّعَمِ فَكَانَ حَقِيقًا بِأَقْصَى
 غَايَةِ الْخُضُوعِ كَمَا فِي الْكَشَافِ ثُمَّ أَنَّ رَأْسَ الْعِبَادَةِ وَالسَّاسِهَا
 التَّوْحِيدَ لِلَّهِ تَعَالَى الَّتِي تَقْدِمْ كَلِمَةَ الَّتِي إِلَهِيَّةً جَمِيعَ الرِّسَالِ
 وَهُوَ قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّادِ اعْتِقَادَ مَعْنَاهَا لِأَجْرٍ قَوْلِهَا
 بِاللِّسَانِ وَمَعْنَاهَا إِفْرَادُ اللَّهِ تَعَالَى بِالْعِبَادَةِ وَالْإِلَهِيَّةِ وَالنِّفْيِ
 وَالْبِرَاءَةِ مِنْ كُلِّ مَعْبُودٍ وَنَهْ وَقَدْ عَلِمَ الْكُفَّارُ هَذَا لَأَنَّهُمْ
 أَهْلُ اللِّسَانِ الْعَرَبِيِّ فَقَالُوا اجْعَلِ الْإِلَهَ لَهَا وَاحِدًا مِنْ هَذَا الشَّيْءِ
فصل انْزَعُفَتْ هَذِهِ الْأَصُولُ فَأَعْلَمَ أَنْ سَبْحَانَ جَعَلَ
 الْعِبَادَةَ لَهُ أَنْوَاعَهَا اعْتِقَادِيَّةً وَهِيَ أَسَاسُ ذَلِكَ أَنْ يَتَّقِدَ
 أَنَّهُ التَّوْحِيدَ الْوَاحِدَ لِأَنَّ إِلَهَهُ الْخَلْقِ وَالْأَمْرُ وَيَدُ النِّفْعِ وَ

بنی اللہ آنکه شما بخوبی اینها را
 متوجه آفریدید اگر چه بسیار است
 مفر از این امور و کارها نیستند
 عبادت با این نهایت را می دانستند و عبادت
 در این الفاظ عبادت نهایت را می دانستند و عبادت
 با این نهایت بسیار از اولی و در عبادت
 بسیار از نهایت عبادت بسیار است چنانکه در کتاب
 اساس آن توحید است بدانکه هر عبادت و
 لا اله الا الله است بدین معنی که هر
 بسوی آن خوانده اند و در او از آن اعتقاد کردن
 معنی کلمه است و هر کس که از آن اعتقاد کرد و در
 و این است عبادت خدای تعالی را در عبادت و نهایت
 و نفی کردن و نیز از شدن از هر کسی
 کفار یکدیگر است و نیز از آن است که هر کس که
 اجعل الالهة لها واحدا و هذا ان هذا الشجر
 یعنی ای ایان من عبادت و در این اصل است
 البتة ان خبری عبادت را
 بهشتان من ساخته است
 عقاید است و آن بنیاد عبادت است
 عبادت اعتقادیه است که خدا تعالی را
 واحد یگانه اعتقاد کرد است اوست نفی و

واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له
 واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له
 واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له

الضر وان الله الذي لا شريك له ولا يشفع عنده احد الا باذنه واثابه
 لا معبود بحق غيره وغير ذلك مما يجب من لوازم الالهية ومنها
 لفظية وهي النطق بكلمة التوحيد فمن اعتقد ما ذكره ولم ينطق
 به لم يحقن دمه ولا ماله وكان كالبليس فانه يعتقد التوحيد و
 يقربه كما اسلفنا عند الا انه لم يمثله امر الله بالسجود فكفر و
 من نطق ولم يعتقد حرم دمه وماله وحسابه على الله وحكمه
 حكم المنفقين ومنها بدنية كالقيام والركوع والسجود في
 الصلوة ومنها الصوم وافعال الحج والطواف ومنها
 ماله كاخراجه من المال امثالا لما امر الله تعالى به وانواع الواجبات
 والمندوبات والابدان والاموال والافعال والاقوال كثيرة
 لكن هذه امهاها واذا تقررت هذه الاصول فاعلم ان الله سبحانه
 بعث الانبياء عليهم السلام من اولهم الى اخرهم يدعوننا للعبادة
 افراد الله تعالى بالعبادة لا الى اشياء انه خلقهم ونحوه اذ هم
 مقرون بذلك كما قررنا وكررنا ولذا قالوا اجئنا لتعبد الله
 وحده واذكر ما كان يعبد اباؤنا الهة منفردة بالعبادة ونخصه هادون
 الاوثان فلم ينكره والاطلب الواسع منهم افراد العبادة لله تعالى ولم ينكره
 الله تعالى لانه لا يعبد الا افرادا نه يعبد وانكره لانه لا يعبد بالعبادة

واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له
 واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له
 واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له
 واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له
 واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له
 واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له

واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له
 واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له
 واما ما قيل ان بعض اهل العقاد زودوا به
 لانه لا الله الا الله لا شريك له

ان من اعتقد في نجر او حجر او قبر او ملك او جن او حي او ميت
 انه ينفع او يضر وانه يقرب الى الله تعالى او يتشفع عنده في
 حاجة من حوائج الدنيا بغير الشفع والتوسل الرب تعالى الا
 ما ورد من حديث فيه مقال في حق نبينا صلى الله عليه
 واله وسلم بخصوصه او نحو ذلك فانه قد اشرك مع الله
 غيره واعتقد ما لا يحل اعتقاده كما اعتقد المشركون في
 الاوثان فضلا عن يندرج باله وولده الميت او حي يطلب
 بذلك ما لا يطلب الا من الله تعالى من الحاجات مشعانية
 مريضة او قدوم غائبه او نبلاء لايي مطلب من المطالب فان
 هذا هو الشرك بعينه الذي كان عليه عبادة الاصنام و
 الذنوب بالمال على الميت ونحوه والتحرر على قبره والتوسل
 به وطلب الحاجات منه هو بعينه الذي كان يفعل
 الجاهلية وانما الجاهلية يسمون ما يعبدونه صنما و
 وثنا وهو لاء يسمونه وليا وقبرا وشهنا ولا سما لا مثر
 لها ولا تغير المعاني ضرورة لغوية وعقلية وشرعية
 فان من شرب الخمر وسماه ماء ما شرب الخمر وقد ثبت في الاخذ
 انه يا اقوام يشربون الخمر ويسمونها بغير اسمها وصد صلح قد اتى طوا

ان من اعتقد في نجر او حجر او قبر او ملك او جن او حي او ميت
 انه ينفع او يضر وانه يقرب الى الله تعالى او يتشفع عنده في
 حاجة من حوائج الدنيا بغير الشفع والتوسل الرب تعالى الا
 ما ورد من حديث فيه مقال في حق نبينا صلى الله عليه
 واله وسلم بخصوصه او نحو ذلك فانه قد اشرك مع الله
 غيره واعتقد ما لا يحل اعتقاده كما اعتقد المشركون في
 الاوثان فضلا عن يندرج باله وولده الميت او حي يطلب
 بذلك ما لا يطلب الا من الله تعالى من الحاجات مشعانية
 مريضة او قدوم غائبه او نبلاء لايي مطلب من المطالب فان
 هذا هو الشرك بعينه الذي كان عليه عبادة الاصنام و
 الذنوب بالمال على الميت ونحوه والتحرر على قبره والتوسل
 به وطلب الحاجات منه هو بعينه الذي كان يفعل
 الجاهلية وانما الجاهلية يسمون ما يعبدونه صنما و
 وثنا وهو لاء يسمونه وليا وقبرا وشهنا ولا سما لا مثر
 لها ولا تغير المعاني ضرورة لغوية وعقلية وشرعية
 فان من شرب الخمر وسماه ماء ما شرب الخمر وقد ثبت في الاخذ
 انه يا اقوام يشربون الخمر ويسمونها بغير اسمها وصد صلح قد اتى طوا

سلم وورد من حديث نقلي ثم استيسر انما
 شريك يا فت يا فت يا فت يا فت يا فت يا فت يا فت يا فت
 ان من اعتقد في نجر او حجر او قبر او ملك او جن او حي او ميت
 انه ينفع او يضر وانه يقرب الى الله تعالى او يتشفع عنده في
 حاجة من حوائج الدنيا بغير الشفع والتوسل الرب تعالى الا
 ما ورد من حديث فيه مقال في حق نبينا صلى الله عليه
 واله وسلم بخصوصه او نحو ذلك فانه قد اشرك مع الله
 غيره واعتقد ما لا يحل اعتقاده كما اعتقد المشركون في
 الاوثان فضلا عن يندرج باله وولده الميت او حي يطلب
 بذلك ما لا يطلب الا من الله تعالى من الحاجات مشعانية
 مريضة او قدوم غائبه او نبلاء لايي مطلب من المطالب فان
 هذا هو الشرك بعينه الذي كان عليه عبادة الاصنام و
 الذنوب بالمال على الميت ونحوه والتحرر على قبره والتوسل
 به وطلب الحاجات منه هو بعينه الذي كان يفعل
 الجاهلية وانما الجاهلية يسمون ما يعبدونه صنما و
 وثنا وهو لاء يسمونه وليا وقبرا وشهنا ولا سما لا مثر
 لها ولا تغير المعاني ضرورة لغوية وعقلية وشرعية
 فان من شرب الخمر وسماه ماء ما شرب الخمر وقد ثبت في الاخذ
 انه يا اقوام يشربون الخمر ويسمونها بغير اسمها وصد صلح قد اتى طوا

ان من اعتقد في نجر او حجر او قبر او ملك او جن او حي او ميت
 انه ينفع او يضر وانه يقرب الى الله تعالى او يتشفع عنده في
 حاجة من حوائج الدنيا بغير الشفع والتوسل الرب تعالى الا
 ما ورد من حديث فيه مقال في حق نبينا صلى الله عليه
 واله وسلم بخصوصه او نحو ذلك فانه قد اشرك مع الله
 غيره واعتقد ما لا يحل اعتقاده كما اعتقد المشركون في
 الاوثان فضلا عن يندرج باله وولده الميت او حي يطلب
 بذلك ما لا يطلب الا من الله تعالى من الحاجات مشعانية
 مريضة او قدوم غائبه او نبلاء لايي مطلب من المطالب فان
 هذا هو الشرك بعينه الذي كان عليه عبادة الاصنام و
 الذنوب بالمال على الميت ونحوه والتحرر على قبره والتوسل
 به وطلب الحاجات منه هو بعينه الذي كان يفعل
 الجاهلية وانما الجاهلية يسمون ما يعبدونه صنما و
 وثنا وهو لاء يسمونه وليا وقبرا وشهنا ولا سما لا مثر
 لها ولا تغير المعاني ضرورة لغوية وعقلية وشرعية
 فان من شرب الخمر وسماه ماء ما شرب الخمر وقد ثبت في الاخذ
 انه يا اقوام يشربون الخمر ويسمونها بغير اسمها وصد صلح قد اتى طوا

در بیان این که در حدیث آمده است که هر که در راه خدا کشته شود خداوند او را صد بار عفو کند و هر که در راه خدا کشته شود خداوند او را صد بار عفو کند و هر که در راه خدا کشته شود خداوند او را صد بار عفو کند...

قوم طهم بجل نیادونه فاهل العراق والهند عبد القادر واهل
 لتها هم طهم في كل بلد صيت يفتنون باسهم باذليعي ويا ابن العجیل
 واهل مكة والطائف يا ابن عباس واهل مصر يار فاعلي والسادة
 البكرية واهل الجبال يا اباطير واهل اليمن يا ابن علوان وفي
 كل قرية اموات يفتنون بهم وينادونهم ويرجونهم كحباب الخيول
 دفع الضر وهذا بعينه فعل المشركين في الاصنام كما في اهلها الخ

در بیان این که در حدیث آمده است که هر که در راه خدا کشته شود خداوند او را صد بار عفو کند و هر که در راه خدا کشته شود خداوند او را صد بار عفو کند...

<p> اعداها معني شتواغ و وقد هتفوا عند الشدايد كما ولم يخروا في سوحها من شجرة وكلم طائف عند القبول </p>	<p> انه و... تعالى من... مطا... الله جملا على... ويلتمس... كان... </p>
---	---

فان قال انما نخرت وذكرت اسم الله عليه فقل ان كان النحر
 لله فلا يبي شيء قربت ما نخره من باب مشهد من تفضله
 وتعتقد فيه هل اردت بذلك تعظيم ان قال نعم فقل هذا النحر
 لغير الله بل اشركت معه غيره وان لم ترد تعظيمه فقل اردت
 توسيع باب المشهد وتنجيس الداخلين اليه فانك تعلم يقينا
 انك اردت ذلك اصلا ولا اردت الا الاول ولا خرجت من...
 بيتك لا القصد ثم كذلك دعاءهم لهذا الله عليه هو لا شرك

در بیان این که در حدیث آمده است که هر که در راه خدا کشته شود خداوند او را صد بار عفو کند و هر که در راه خدا کشته شود خداوند او را صد بار عفو کند...

در بیان این که در حدیث آمده است که هر که در راه خدا کشته شود خداوند او را صد بار عفو کند و هر که در راه خدا کشته شود خداوند او را صد بار عفو کند...

از اهل قریه نیکند ایشان را بچند
 ایشان را بچند از عقاید ایشان
 این شرک است و ایمان آوردن با آنچه
 از ایشان علیهم السلام آورده اند تا آنکه
 از ایشان علیهم السلام آورده اند تا آنکه
 از ایشان علیهم السلام آورده اند تا آنکه

لا یعنی عزم من الله شیئا وانهم امثالهم وان هذا الاعتقاد منهم
 فیهم شرک لا یتیم لایمان بما جاوت به الرسل الا بترک التوکیة
 منه وافراد التوحید اعتقاد و عمل الله تعالی وهذا واجب علی العلماء
 بیان از ذلك الاعتقاد الذي تفرعت عنه الذند والنخائر و
 الطواف بالقبور شرک محرم وانه عین ما كانت تفعل المشرکون
 لاصنامهم فاذا ابانه العلماء للأمة والملوک وجب علی الأئمة
 والملوک بعث دعواتهم الی اخلاص التوحید فان رجع
 واقر حقیق علیه دمه وماله وذاریه و من
 اصرف فقد باح الله منه ما باخر لرسوله صلی الله علیه وسلم
 من المشرکین فانهم قبل التعریف بانهم علی جمالة وضلالة و
 خصلة من خصال الکفر کافرون کفرا اصغرا یسیح دما ولا
 ما لا ولا سبی حریم ولا اطفال لانهم آتون بخصلة کفریه وهذا
 هو الذی یسمی سماء السلف کفارون کفروا وقد حقیقناه فی رسالتنا
 مستقلة سمیناها تحقیق الفروق بین انواع الکفر والظلم
 والنفاق والفسوق و هی نافع جدا یندفع بها تعارض آیات
 واتحاد هؤلاء القبوریون ممن اتصف بالکفر الاصغر و هی
 عظیمه فاذا عرفوا بان ما هم علی من الضلال مع عقائد الکفار الضلا

سؤال ایشان از ایشان واجب گردید که ایشان
 سازند با ایشان از سوی اخلاص فحیدر چنان
 بکنند تا ایشان از سوی اخلاص فحیدر چنان
 پس که از آن اعتقاد و فعال شرک با هر که در
 توحید اقرار نماید چون او مال و دوا و دلا و او
 کرده و در هر آن اعتقاد و فعال شرک با هر که در
 خاتمه کتب با هر که از سوی آنچه سبب کرده
 بود غیر خود را صلی الله علیه وسلم از شرکات

ایشان را بی دروغی پیش از آنکه فسخ
 ایشان را بکنند از جهت و اگر ای از دور
 از ضلال کفر یعنی از کفر اصغر که در آن
 و اولاد ایشان گرفتارند باین کفر اصغر که در آن
 از اسف کفر گرفته اند و آن کفر اصغر که در آن
 است که از کفر گرفته اند و آن کفر اصغر که در آن
 است که از کفر گرفته اند و آن کفر اصغر که در آن
 است که از کفر گرفته اند و آن کفر اصغر که در آن

نهایت عقیدت است که تعارض آیات و
 احادیث بان در کفر و فسوق و ضلال
 است که از کفر گرفته اند و آن کفر اصغر که در آن
 است که از کفر گرفته اند و آن کفر اصغر که در آن
 است که از کفر گرفته اند و آن کفر اصغر که در آن
 است که از کفر گرفته اند و آن کفر اصغر که در آن

از آنها در گردن بنام آنها و باری خوشتر از آنها
 در کوفته بر آنها میگذرد از آنها خوشتر از آنها
 بلکه از آنها میگذرد از آنها خوشتر از آنها
 ان اعتقاد است و ان نوبه دور و دور و این است
 در یک ذکر کردی بلکه سر عبادت و عبادت است
 در یک ذکر کردی بلکه سر عبادت و عبادت است

قلت هذا جعل معنى العبادة فانها ليست منحصرة فيما ذكرت بل
 واسمها واساسها الاعتقاد وقد حصل في قولهم ذلك يسمونه
 معتقدا ويصنعون له ما سمعت ما تفرغ عن الاعتقاد ومن
 دعائهم وذا آثمهم والتوسل بهم والاستغاثة والاستعانة و
 الحلف والندور وغير ذلك وقد ذكر العلماء ان من تزيار يري
 الكفار صار كافرا ومن تكلم بكلمة الكفر صار كافرا فكيف من
 بلغ هذه الرتبة اعتقادا وقولا وفعلا فقلت هذه التذو
 والنخائر ما حكمتها قلت قد علم كل عاقل ان الاموال غزيرة عند
 اهلها يسعون في جمعها ولو بارتكاب كل معصية ويقطعون
 الضيافي من ارض الارض والاقاصي فلا يبذل احد من مال الشيا
 الا يعتقد ان جلب النفع اكثر من اذ وقع ضرر فالناذر للغير
 ما اخرج ماله الا لذلك وهذا اعتقاد باطل ولو عرف النا
 بطلان ما اراده ما اخرج در عافان الاموال اعترشي عند
 اهلها قال تعالى ولا يسألكم اموالكم ان يسألكموها فيخفكم
 بئحوا ويخرج اصغائكم فالواجب تعريف من خرج النذر
 بانه اضاعته لاله وان لا ينفعه ما اخرج ولا يدفع عنه ضررا
 وقد قال صلى الله عليه واله وسلم ان النذر لا ياتي بخير انما

بها و فریادری خوشتر از آنها و باری خوشتر از آنها
 در کوفته بر آنها میگذرد از آنها خوشتر از آنها
 بلکه از آنها میگذرد از آنها خوشتر از آنها
 ان اعتقاد است و ان نوبه دور و دور و این است
 در یک ذکر کردی بلکه سر عبادت و عبادت است
 در یک ذکر کردی بلکه سر عبادت و عبادت است

از آنها در گردن بنام آنها و باری خوشتر از آنها
 در کوفته بر آنها میگذرد از آنها خوشتر از آنها
 بلکه از آنها میگذرد از آنها خوشتر از آنها
 ان اعتقاد است و ان نوبه دور و دور و این است
 در یک ذکر کردی بلکه سر عبادت و عبادت است
 در یک ذکر کردی بلکه سر عبادت و عبادت است

که دعوی علم و فضل میکنند و نسبت قضا و قضاء
 و در این میدانند و در بیان و سرداران را از قلم
 و در این میدانند و در بیان و سرداران را از قلم
 و در این میدانند و در بیان و سرداران را از قلم
 و در این میدانند و در بیان و سرداران را از قلم

به محل قبره و بطحونه بتراب بچگونگی طاعالی قبره نشاء
 و قد قرنی قلبه عظمتها معظومونه و قد صار اعظم الاشياء عندنا
 من يعتقدونه فتشاء على هذا الصغير و شاع الكبير ولا يسمعون
 من احد عليهم من كبريل ترا من تسمى بالعلم و يدعى الفضل و
 ينتصب للقضاء و الفتيا و التدریس و الولاية و الامارة
 لما يعظومونه منكم المايكروونه قابضنا للنذر و اكلاما بغير علم
 القبور فيطن از هذابن الاسلام و اندر اس الدين و السنم و كلف
 على الحديث اهل للنظر و يعرف بانقر من علم الكتاب السنة و
 الاثران سكوت العالم و العالم على وقوع منكر ليس دليل على
 جواز ذلك المنكر و لضرب لك مثالا من ذلك و هي هذه الكوا
 المسماة بالجبالي المعلوم من ضرورة الدين تحريمها قد ملات
 الديار و البقاع و صارت امرأ مانوسا لا يبلغ انكارها الى سمع
 من الاسماع و قد امتد ايدي المكاسين في اشرف البقاع في
 مكة ام القرى يقبض من القاصدين لاداء فريضة الاسلام
 و يلقون في البلد الحرام كل فعل حرام و سكا فاضلا الا ان
 و العلماء و الحكام ساكنون عن الانكار معرضون عن ايراده
 و الاصدار فيكون السكوت من العلماء بل من العالم و دليل على

ان الكنايت و برين من اني بيان
 ان الكنايت و برين من اني بيان
 ان الكنايت و برين من اني بيان
 ان الكنايت و برين من اني بيان

و في حرم ميكنند و حال از انكار كردن بران
 و انكار كردن بران از انكار كردن بران
 و انكار كردن بران از انكار كردن بران
 و انكار كردن بران از انكار كردن بران

چون آن علوم و آفرین آن را که در این عالم است
 کسی از آنکه بسیار در کمال است
 آنجا که در آنجا بعضی اول
 نوبت کرده اند و بیانات عبادت بندهگان
 نمودند که در آنجا فساد و عبادت مسلمانان را
 بندهگان را از آنکه در آنجا بعضی اول
 نوبت کرده اند و بیانات عبادت بندهگان
 نمودند که در آنجا فساد و عبادت مسلمانان را

جوازها و اخذها و احرازها هذا لا يقوله من له ادنى ادراك
 بل اضرب لك مثلا اخر هذا حرم الله الذي هو افضل قباع
 الدنيا بالاتفاق واجماع العلماء احد في بعض الملوك الشركية
 بحملة الضلال هذه المقامات الاربعة التي وقت عبادة العباد
 اشتملت على ما لا يحصيه الا الله من الفساد و فرقت عبادات
 المسلمين وصيرتهم كالميل للتحفة الدين بدعة وقت بها عين
 ابليس للعين وصيرت المسلمين ضحكة للشياطين قد سكت
 الناس علمها و قد علماء الافاق و الابدال و الاقطاب لهم ما و
 شاهد هاكل ذى عينين و سمع بها كل ذى اذنين ان هذا السكوت
 دليل على جوازها هذا لا يقوله من له المام شى من المعارف لذلك
 سكتهم على هذه الصادرة من القبورين **فازلت** بل
 من هذا ان الامة قد اجتمعت على ضلالة حيث سكتت عن
 انكارها لا عظم جمالة **قلت** الاجماع حقيقته اتفاق جميع
 امة محمد صلى الله عليه وسلم على امر بعد عصره و فقهاء
 المذاهب الاربعة يحيلون لاجتهاد من بعد الائمة الاربعة
 وان كان هذا قول باطلا و كلاما لا يقوله الا من كان للحقا
 جاهلا فعلى جميع الاجماع ابدا من بعد الاربعة الائمة

ساخته از چنانکه مسلمانان را مانند ملت باطنی
 مختلفه و بین باطنی عشق ساخته اند و این
 است که چشم المسلمین بر اخلاص است که در این است
 و سگایان از آنکه در آنجا بعضی اول
 نوبت کرده اند و بیانات عبادت بندهگان
 نمودند که در آنجا فساد و عبادت مسلمانان را

از آنکه در آنجا بعضی اول
 نوبت کرده اند و بیانات عبادت بندهگان
 نمودند که در آنجا فساد و عبادت مسلمانان را

این امر را در این باب هرگز نمی توان گفت
 مانند آنکه بعضی از حضرت ابان بن عثمان
 پیستان وین بر جواز آنکه در آنجا بعضی اول
 نوبت کرده اند و بیانات عبادت بندهگان
 نمودند که در آنجا فساد و عبادت مسلمانان را

بگویند با نام پیشوایان و کثرت علمای اسلامین آن
 که بعد از آن گذشتند و کثرت علمای اسلامین آن
 باین بیان و کثرت علمای اسلامین آن
 در دعوی کذب است چنانکه از تحقیق قزوینی
 بدین کفری کتبیم که همه علمای اسلامین
 منکرات را در نوشته اند و در آن اخبار و کتب
 اند بلکه از آن خاموشانده اند تا هم این
 خاموش ایشان دلیل نگردد بر جهل و
 منکرات زیرا که از قواعد شریعت معلوم
 است که در وظیفه اخبار مشهوره
 و در اول آن کتب است خود و
 اخبار کند و منکرات را بنویسند و
 در مقدم آن کتب اخبار کند چون قزوینی
 از اینست خود و قزوینی که در مقدم آن
 اخبار کند چون قزوینی که در مقدم آن
 پس اگر کسی در این قسام شریعت خود
 و منکرات را بنویسد و از آن قسام
 و منکرات را بنویسد و از آن قسام
 باین استخوانان باقی میگردد و آن را بنویسد
 مال مخلوقان که آن مخلوقان با بنابر
 فرستند که آن مخلوقان با بنابر
 آرد و از قسطنطنیه که آن مخلوقان با بنابر
 و زبان منع کردن هم نماند چرا که
 و خرد با عصیان سبک و در پس شرط
 مانند اخبار باین ضعف بیان است

فلا یرد السؤال فان هذا لابتداع والفتنه بالقبول یکن علی
 عهد ائمة المذاهب و علی ما نحققه فالاجماع وقوعه حال فان
 الامة المحمدیه قدمات الافاق وصارت فی کل ارض و تحت
 کل نجم فعلماءها المحققون لا یخضرون ولا یتم لاحد معرفة
 احوالهم فمن ادعی الاجماع بعد انتشار الدین و کثرة علماء المسلمین
 فانها دعوی کاذب کما قاله ائمة التحقيق ثم لو فرض انهم اطولوا
 بالمنکر و ما انکره بل سکتوا عن انکاره لما دل سکتهم علی
 جوازه فانه قد علم من قواعد الشریعة ان وظایف الانکار
ثلاث اولها الانکار بالید و ذلك بتغییر المنکر و اذ التیغیر
ثانیها الانکار باللسان مع عدم استطاعة التغییر بالید
و ثالثها الانکار بالقلب عند عدم استطاعة التغییر
 بالید و اللسان فان انتفی احد ما لم ینتف الآخر و مثاله
 هر و فرد من افراد علماء الدین باحد المكاسین و هو یاخذ
 اموال المظلومین هذا الفرد من علماء الدین لا یتستطیع
 التغییر بالید علی هذا الذی یاخذ اموال المسکین و باللسان
 لانه انما یتستطیع انما یتستطیع انما یتستطیع انما یتستطیع
 بالوظیفین فلم یبق الا الانکار بالقلب الذی هو اضعف

قال فی تحقیق احوال الیوم
 و کثرت علمای اسلامین آن
 در دعوی کذب است چنانکه از تحقیق قزوینی
 بدین کفری کتبیم که همه علمای اسلامین
 منکرات را در نوشته اند و در آن اخبار و کتب
 اند بلکه از آن خاموشانده اند تا هم این
 خاموش ایشان دلیل نگردد بر جهل و
 منکرات زیرا که از قواعد شریعت معلوم
 است که در وظیفه اخبار مشهوره
 و در اول آن کتب است خود و
 اخبار کند و منکرات را بنویسند و
 در مقدم آن کتب اخبار کند چون قزوینی
 از اینست خود و قزوینی که در مقدم آن
 اخبار کند چون قزوینی که در مقدم آن
 پس اگر کسی در این قسام شریعت خود
 و منکرات را بنویسد و از آن قسام
 و منکرات را بنویسد و از آن قسام
 باین استخوانان باقی میگردد و آن را بنویسد
 مال مخلوقان که آن مخلوقان با بنابر
 فرستند که آن مخلوقان با بنابر
 آرد و از قسطنطنیه که آن مخلوقان با بنابر
 و زبان منع کردن هم نماند چرا که
 و خرد با عصیان سبک و در پس شرط
 مانند اخبار باین ضعف بیان است

و زبان منع کردن هم نماند چرا که
 و خرد با عصیان سبک و در پس شرط
 مانند اخبار باین ضعف بیان است

و در این کتاب از آن روایت شده که در وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد و در آن وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد و در آن وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد

فان لاجماع اتفاق ائمة محمد صلى الله عليه وآله وسلم والسكوت لا ينسب اليه وفاق ولا خلاف حتى يعرف عنه لسانه قال بعض الملوك وقد اثنى الحاضرون على شخص من عماله وفيهم رجل ساكت مالك لا تقول كما يقولون فقال ان تكلمت خالفتم فما كل سكوت رضى فان هذه منكرات اسمها من بيد الشيف والسنان ودماء العباد واموالهم تحت لسانه وقله وقوله وكل فكيف يقع فرد من الافراد على دفع عمال اذ فان هذه القبا والمشهد التي صار اعظم ذريعتا الى الشرك والاحاد غالب من يعمرها بل كل من يعمرها الملوك والسلاطين ما على قريب لهم وعلى من يحسنون الظن فيهم من فاضل او عالم ويورده الناس الذين يفتخرون بزيارة الاموات من دون توسل به ولا هتف باسمه بل يدعون له ويستغفرون حتى يقرض من يعرفه او اكثر ثم فياخذ من بعد ثم من يقر قبر اقدشيد عليه البناء وسرجت عليه الشموع وقوس بالقراش الفاضل فيعتقد ان ذلك لنفع او دفع ضرر وياتيه السدنة يكذبون على الميت بان فعل وفعل واتل فلان الضرر وبفلان النفع حتى يغيره في جلبته كل باطل والنفع المرثبت في الاحاديث النبوية للعن على من سرج على القبور وكتب عليها

و در این کتاب از آن روایت شده که در وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد و در آن وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد و در آن وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد

این کتاب از آن روایت شده که در وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد و در آن وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد و در آن وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد

و در این کتاب از آن روایت شده که در وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد و در آن وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد و در آن وقت که در میان ایشان اتفاق افتاد

این احادیث که در آنها و از دو سید اندر برای فساد و غلبه و اگر گوی که بر قبر مبارک است و اصل بدلیه و علم کتبند و علمیم تا کرده فخره است و الهای بسیار خلیفیم است زیرا که آن در حضور این غیبی

و بنی علیها و احادیث ذلك واسعة معرفة فان ذلك في نفسه
منهي عن ثم ذريعة الى مفسدة عظيمة فان قلت هذا قبر رسول
الله صلى الله عليه واله وسلم قد عرت عليه قبة عظيمة انفتحت
فيها الاموال قلت هذا جعل عظيم فان هذه القبة ليس بناؤها
منه صلى الله عليه واله وسلم ولا من صحابته ولا من علماء امته
بل هذه القبة المعمورة على قبر سيد الانبياء صلى الله عليه و
اله وسلم من لبنه بعض ملوك مصر المتأخرين وهو قلاوون
الصالح المعروف بالملك المنصور في سنة ثمان وسبعين و
ست مائة ذكره في تحقيق النضرة بتلخيص معالم دار الهجرة فهذه
امور ولبية لا دليلية يتبع فيها الاخرول وهذا انحراف
اردناه مما اردناه لما عمت البلوى واتبعنا الهوى عرض
عن التذكير الذي يجب عليه ومال المصامالت العامة اليه
وصار المنكر معروف منكرا ولم يتخذ من الاجيال
ناهي عن ذلك ولا اجرا فان قلت قد يتفق للاحياء
او الاموات اتصال جماعة بهم يفعلون خوارق من الافعال
يتسمون بالمجازيب فما حكم ما ياتون به من تلك الامور
باظهار جلب الامور الى الاعتقادات قلت اما للمؤمن

صلى الله عليه وسلم بنا فمورود وركبها
باران وى فقه كسى از اهل امت وى تاخرين
آن سبب را بعضى از ارباب ايمان تاخرين
مهم بنا کرده که نام او قلاوون صالحه
بود معروف بملك منصور فحاله در كتاب
و فتاوى فقه كسى از اهل امت وى تاخرين
تحقيق النضرة بتلخيص معالم دار الهجرة
بزرگ است اين كتاب در دولت ائمه ايريل

۲۵
از اين و پيشان بر وى پيشان
سے نماند و ان آخر چيست که باراده
ايراد آن کرده بود چون بلوى علم در
و در مان را تا علم بود و گردان اشقي
منکر تارک و جب يا فتم بليل کرده بگو
و در وى عوام بان بل شند و منکر و فخر
نسخ نماند و فخره گفته ماند سوال
بعضى افعال از خوارق از
بجز در ان يا فيه سبب خود
مردم سبب آنها معتقدان
بيل در علم ان خوارق بچيت
کتاب مجزويان

لم
کتاب مجزويان

لفظ جلاله
 في الله الذي هو
 عايند ويزان خود كرامتي يانيز
 وصحت لفظ شريف تكلمه يانيز
 بله از تويت بيرون بسازند
 ايشان از كرامتي يانيز
 نه لفظ جلاله يعني الله الذي
 هم كرون خبره كلام يكرود
 وحيث يانيز وانشان بان لفظ شريف
 يانيز ميگفتند واز تويت بيرون بسازند

بالمجازيب الذين يلوكون لفظ الجلالة باقوا هم ويقولون
 بالسنتهم ويخرجون هاجن لفظها العربي فهم من اجناد بلديس
 من اعظم الكون الذين السنتم محل التلبيس بان اطلاق
 لفظ الجلالة مفرد عن اخبار عنها بقولهم الله الله ليس كلام
 ولا توحيد وانما يلعب بهذا اللفظ الشريف باخر اجبر عن لفظ
 العربي ثم اخلاها عن معن المعاني ولو ان رجلا عظيما
 صار مسمى زيدا وصار جماعة يقولون زيد زيد بعد ذلك
 استهزاء وهانته ونخرتيسما اذا زاد والى ذلك تحريف اللفظ
 ثم انظر هل اتى في لفظه في الكتاب والسنة ذكر الجلالة
 بافراذها وتكررها والذية في الكتاب والسنة وهو طلب
 الذكر والتوحيد والتسبيح والتهليل وهذا اذكار رسول
 الله صلى الله عليه واله وسلم وادعيتة له واصحابه خالية
 عن هذا الشتيق الذي اعتاده من هو عن هدي رسول الله
 الله عليه واله وسلم في مكان صحيح ثم قد يضيفون الى
 الجلالة اسماء جماعة من الموقى مثل ابن علوان واحمد بن
 الحسين وعبد القادر والعيدروس باقدانتهم الحيا
 الى انهم يعيدون الى اهل القبور من اهل الظلم والجرارة كعب

وحيث يانيز وانشان بان لفظ شريف
 يانيز ميگفتند واز تويت بيرون بسازند
 وليست معنى سازند واز لفظ شريف باجاشي
 زيدا يانيز يانيز اقبيل استهزاء وانما
 ويخرجت من قوله كرون وخصه ما يوجون
 تحريف لفظهم بان اخذوه من قوله
 استهزاء كرون كرون يانيز ذراهم
 استهزاء استهزاء وتكرار ان تذكر
 استهزاء يانيز وحيث طلب في
 ٣٦
 بتوحيد يعني لا اله الا الله
 بتسبيح يعني سبحان الله وبن اذكار
 بتسبيح يعني سبحان الله عليه وسلم ودعا
 بتسبيح يعني سبحان الله عليه وسلم ودعا
 اهل واصحاب النبي صلى الله عليه وسلم
 ان الذين آوازي اهل البيت كعادته
 اذكار سبحان الله تعالى واز تويت يانيز
 اذكار سبحان الله تعالى واز تويت يانيز
 دور افتاده از ارباب اسم شريف
 مروكان بتسبيح عبد القادر وسيد
 واحمد بن حسين بكه جلاله
 روس وانتدان بكه جلاله
 نه لفظ جلاله يعني الله الذي

نه لفظ جلاله يعني الله الذي
 هم كرون خبره كلام يكرود
 وحيث يانيز وانشان بان لفظ شريف
 يانيز ميگفتند واز تويت بيرون بسازند

دعای احمد و نذاریہ و النبی
 خرابی کے رسول خود و اول
 صحابہ کرام و اہل بیت
 و در زمان ابن عباس
 و کربان فتنہ ختمہ
 و فرام آورده است
 و در وقت اگر گوی
 بعضی از آن گروه مذکور گاہے
 خوارق سے نماز پڑھیں
 و در وقت اگر فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور

ردمان و علی الاحمر و اشباہہما و لقد صان الله تعالى رسوله
 صلے الله علیہ و آلہ وسلم و اهل الکسار و اعیان الضحیٰ ائمة
 غر اذ خالهم فی افواه هؤلاء الحسنة الضلال فی جموع انواعاً
 من الجبر و الشریک **فان قلت** انه قد یفوق من هؤلاء
 الذین یلوکون بالجمالة و یصیفون الیہا اهل الخلاعة و
 البطالة خوارق کطعن انفسهم و حملهم مثل الخنثی و الحیة
 و اکلم النار **قلت** هذه احوال شیطانیة و انک الملبس
 علیک ازطنتها کرامات الاموات لما هتف هذا الضمیر
 باسمائهم جعلهم ائدا و شرکاء هؤلاء الموتی انت تفرض انهم
 اولیاء الله تعالی فهل یرضی ولی الله تعالی ان یجعله المجدوب
 نداء الله تعالی و شریک الہ ازعمت ذلك فقد جئت شیئا
 اذ اوصیرت هؤلاء الاموات مشرکین و اخرجتہم و حاشا
 ہم عن دائرة الاسلام و الذی جئت جعلتہم بجعلہم
 ائدا و الله راضین و تزعم از هذه کرامات هؤلاء المجاہد
 الضلال المشرکین التابعین لكل باطل المنغمسین بین بحار
 الرذائل الذین لا یسجدون لله سجدة و لا ینکرون الله
 وحده ازعمت هذا فقد اثبت الکرامات للمشرکین

بہ نذاریہ و النبی اصل ۱۲

و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور
 و اگر روزگان را از فتنہ دور

بجزای تعالی اگر گمان و از جنین
 است پس البتہ چیزی نیست نہایت صحیح
 آوردی و آن روزگان را شریک
 و این ان ملاذ دیارہ اسلام و چون خارج
 خود اسحق با نسی اینان را در شریک
 کہ این از کرامات آن مجذوبان گمان
 مشرکان است کہ باطل باطل اند و در بحار
 بدکار یا بدبوخی با شرف شدہ از دور
 ضریق تعالی سجده نیکبند
 اورا بہ توحید یاد کنند اگر را
 گمان و از جنین مشرکان را
 کرامات ثابت کردہ

بنی برین بیان که اینها احوال شیطانیه اند
 یعنی بر این بیان که اینها احوال شیطانیه اند
 یعنی بر این بیان که اینها احوال شیطانیه اند
 یعنی بر این بیان که اینها احوال شیطانیه اند

هدمت بذلك فوالعبد الدين واذا عرفت بطلان الامر
 علمت ان هذه احوال شيطانية يفعل الشياطين كما هو لهم من حق
 الضالين معاونة من الفرقين على اغواء العباد وقد ثبت في الاحاديث
 ان الشياطين والحجان يتشكون بشكال الحيت والثعبان وهذا امر
 مقطوع بوقوعه فهم التعابين الذين يشاهدوا في ابيك المجازيب
 الا انشا وقد يكون ذلك من باب السحر وهو انواع وتعمل اليد العظيمة
 بل باب الاعظم الكفر بالله تعالى واهانة ما عظمه من جعل مصحفه
 في كنيف ونحوه فلا يغتر من يشاهد ما يعظم في عين من حوال
 المجازيب من الامور التي يراها عند خوارق فان السحر تاثير عظيم
 في الاعمال وهكذا الذين يقلبوا الاعيان بالاسحار وغيرها وقد ملا
 سحرة فرعون الوادي بالثعابين والحنشان حتى اوجس في نفسه
 خيفة موسى حتى وصفه الله تعالى انه سحر عظيم والسحر في فعل
 اعظم من هذا فانه قد ذكر ان بطوطه وغيره انه شاهد في بلاد
 الهند قوما تودع لهم النار العظيمة ويلبسون الثياب الرقيقة و
 يخوضون في تلك النار ويخرجون وثيابهم كأنها لم يمسسها شيء
 بل ذكر انه رأى اسنانا عند بعض ملوك الهندا في بولدين معه
 ثم قطعها عضوا عضوا ثم رمى بكل عضو الى جهة فرق حتى لم يبق
 احد شيئا من تلك الاعضاء ثم صاح وبكى فلم يشعر بالخطر

بنی برین بیان که اینها احوال شیطانیه اند
 یعنی بر این بیان که اینها احوال شیطانیه اند
 یعنی بر این بیان که اینها احوال شیطانیه اند
 یعنی بر این بیان که اینها احوال شیطانیه اند

بنی برین بیان که اینها احوال شیطانیه اند
 یعنی بر این بیان که اینها احوال شیطانیه اند
 یعنی بر این بیان که اینها احوال شیطانیه اند
 یعنی بر این بیان که اینها احوال شیطانیه اند

بعضی از کتابها
 بود آمد و عضو و کبریا هم
 بزرگه نندارد و دست اندازد
 بیاد نندارد این کتاب در کتابخانه
 بطول است و طبع قوم است در کتابخانه
 کرده و نام آن کتاب را در کتابخانه
 سید محمد سعید در کتابخانه
 بود بر ما افسوس بود و در کتابخانه
 خود آورده که ساجی از بزرگان می آید
 کرد شام گاو در می آید و در کتابخانه
 در شب رضی الله عنه و در کتابخانه
 خود در شهر بغداد در کتابخانه
 نام گاو در کتابخانه
 است منصرف از کتابخانه
 در میان آن کتابخانه
 بر این نندارد پس جبران آمدند و اسباب
 پس این نندارد پس جبران آمدند و اسباب
 ۳۹

الا وقد نزل كل عضو على تفارده وانضم الى الآخر حتى قام كل واحد
 على عاتقه حيا سويا ذكر هتافى رحلته وبى حلة بسيطة وقد
 اختصر طالعها بمكة عام ست وثلاثين ومائة والفاء املا
 علينا العلامة مفتي الحنفية في المدينة المنورة السيد محمد
 صدر الله تعالى في الاغانى لابى الفرج بسند از ساحر اكان عند الو
 بن عقبة فجعل يدخل في جوف بقرة ويخرج فرا جندة ربه فذهب
 بيته فاشتمل على سيفه فلما دخل الساحر البقرة قال اتانوا
 انتم تبصرون ثم ضرب سطا البقرة فقطعها وقطع الساحر
 فاندع الناس فبجته الوليد وكتب بذلك الى عثمان وكان
 السجين رجل نصراني فاما راحندا يقوم الليل ويصبح صائما قال التص
 والله ان قوما هذا شرم لقوم صدق فوك بال سجين مر جلا و
 الكوفة وسال عن افضل اهلها فقالوا الاشعث بن قيس استضا
 فرا ابا محمد يعني الاشعث بنام الليل ثم يصبح فيدعوا بعدا فخرج
 صنعته وسال اهل الكوفة فقالوا اجر بر عبد الله فوجدنا
 بالليل ثم يصبح فيدعوا بعدا فاستقبل القبلة فقال في جند
 وديني بن جند واخرهما اليه بقي في السنن الكبرى بمغازة في
 فذكر بسند الى ابى الاسود بن الوليد بن عقبة كان بالعراق يلعب
 يد يد ساحر فكان يصور اس الرجل ثم يصيح به فيقوم جارحا فيرى

خود آورده که ساجی از بزرگان می آید
 کرد شام گاو در می آید و در کتابخانه
 در شب رضی الله عنه و در کتابخانه
 خود در شهر بغداد در کتابخانه
 نام گاو در کتابخانه
 است منصرف از کتابخانه
 در میان آن کتابخانه
 بر این نندارد پس جبران آمدند و اسباب
 پس این نندارد پس جبران آمدند و اسباب
 ۳۹
 چون بن جند را دید که شب قیام میکند و روز زود
 سید را در وضوئی گفت و اللذان قوم که این شخص
 سکار ایشان است البته قوم صدق اندرین شخص
 خانه مردی در راه او یک ساخت و خود یکو در آن
 و بر سید که فضل ال کوفه که نام کس است گفتند
 در آن شب قیام میکند و روز زود
 پس از آن زود می رود و روز طعام نگاه خست
 گفتند که فضل ال کوفه در آن شب
 است پس او را از آن وقت
 است پس او را از آن وقت
 است پس او را از آن وقت

بعضی از کتابها
 بود آمد و عضو و کبریا هم
 بزرگه نندارد و دست اندازد
 بیاد نندارد این کتاب در کتابخانه
 بطول است و طبع قوم است در کتابخانه
 کرده و نام آن کتاب را در کتابخانه
 سید محمد سعید در کتابخانه
 بود بر ما افسوس بود و در کتابخانه
 خود آورده که ساجی از بزرگان می آید
 کرد شام گاو در می آید و در کتابخانه
 در شب رضی الله عنه و در کتابخانه
 خود در شهر بغداد در کتابخانه
 نام گاو در کتابخانه
 است منصرف از کتابخانه
 در میان آن کتابخانه
 بر این نندارد پس جبران آمدند و اسباب
 پس این نندارد پس جبران آمدند و اسباب
 ۳۹

